

Nordman, Vandraren

Vandraren har ingenstans att gå, när han kommit fram till slutet
Månen frögar alla skuggor bli, han är ensam kvar där ute
Långt där borta från en enslig grädd, lyser vintern ut i natten
Vacker hungern i hans frusna kropp, som har levt på luft och vatten

Det gör ont, men gå ändå, du kan alltid vända om
Det gör ont, men gå ändå, du är här och kom hit som en vandrare

Klockan ringer från en ensam själ, den har lånat resten av dagen
Vill den illa eller vill den väl, när den räknar vägen
Sluta tänka det är svårt ändå, du får ta en dag i taget
Vandraren har ingenstans att gå, om han går vid sista slaget

Det gör ont, men gå ändå, du kan alltid vända om
Det gör ont, men gå ändå, du är här och kom hit som en vandrare

Det gör ont, men gå ändå, du kan alltid vända om
Det gör ont, men gå ändå, du är här och kom hit som en vandrare